

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Kaalslag?

Nee, dit is niet weer een crisiseditie, maar een volvet winternummer van de TeleGraafFloris. We hebben een wonderbaarlijk en prachtig geïllustreerd Kerst- en Klaasverhaal (pagina 6), een gezellige kroegrecensie (4), aandacht voor de toekomst van de planeet (11) en een terugblik op een geslaagd eetfestijn (3). Jong en oud komen speciaal aan bod in de rubrieken "Kids in the street" (zie hiernaast) en "Vanouds in de Graaf Floris" (12).

Toch wil ik hier opmerken dat ons straatbeeld is gewijzigd in de afgelopen tijd. De vliegerwinkel is al een tijd weg en Mike Leach heeft zijn atelier ook niet langer in onze straat. De kinderopvang, die oorspronkelijk bedacht was om 24 uur per dag geopend te zijn, heeft ook definitief zijn deuren gesloten. En dan is ook nog, ondanks de demonstratie, het Chinese trefcentrum Wah Fook Wui gesloten. Doodzonde natuurlijk!

Afijn: grote kans dat we in 2014 in de MOB moeten stemmen. Onze verslaggever verkent deze nieuwe instelling in de straat op pagina 13. Onze columnist heeft zo haar eigen oordeel over onze straatgenoten op pagina 5. Misschien moeten we dan toch maar het hoekpandje openstellen voor de verkiezingen?

Het lijkt erop dat het aantal panden met semipublieke activiteiten in onze straat terugloopt. Des te fijner dat ons pandje op nummer 88 nog altijd open is (zie ook vraag en antwoord, p.2) Overigens wel zonder kerstboom dit jaar. Ligt dat ook aan de crisis?

Verspreid over dit nummer staan wel kerstboompjes. Uw redacteurs doen u daarbij enkele tips aan de hand voor een filmpje op een avondje na kerst. Eén van die films is bovendien volgend jaar te zien bij de onvolprezen filmclub. Blader naar onze filmladder op pagina 11.

Dat bladeren brengt mij - tot slot - bij de toekomst van de TGF: moet hij ook op papier verschijnen? En bent u eigenlijk wel tevreden over uw buurtkrant? Als u uw mening nog niet gegeven hebt, doe dat dan nog even op: <http://www.surveymonkey.com/s/F72H5YT>

Fijne feestdagen, rust lekker uit en - vergeef mij mijn Gronings - veul haail en zegen veur 2013!

LvdM

In deze TeleGraaffloris

pagina 2	Van de Veurzitter ??? Het hoekpandje Filmpje bij de kerstboom? (1)
pagina 3	Concours in de soep Te koop: Graaf Floris
pagina 4 en 5	Bar hangen in: de Oude Spreuk
pagina 5	Liesbeth Levy (column)
pagina 6, 7, 8	Bisschop Klaasstraat
pagina 9 en 10	Kids in the street Filmpje bij de kerstboom? (2&3)
pagina 11	Filmladder Hoekje a-politiek (wisselcolumn)
pagina 12 en 13	Vanouds in de Graaf Floris
pagina 13	Voorheen Wah Fook Wui: MOB
pagina 14	Handige adressen Colofon

"KIDS IN THE STREET"

Een nieuwe rubriek, waarin kinderen een eigen plek krijgen in de TGF. Het wordt een estafette-interview,

waarbij telkens het stokje aan nieuwe kids wordt doorgegeven. De spits wordt afgebeten door twee zusjes en twee broertjes: Ami en Elem en Gijs en Jacob TS

pagina 9 en 10

Nog geen TeleGraaffloris in de mailbox?

ABONNEREN DOE JE ZO

Email naar: krant@graafflorisstraat.nl

Doe briefje in de bus bij nummer 73a

De krant wordt één keer per kwartaal elektronisch verspreid onder geïnteresseerde bewoners van de Graaf Florisstraat en de leden van de Vereniging Ter Bevordering.

Vraag & Antwoord

VRAAG:

Hoe zit het nou met het huren van dat hoekpandje. Waar mag ik het voor huren en wat kost dan?

ANTWOORD:

Het bestuur en de huismeester (Gies) gebruikt dit 'stroomschema'.

1. LEVERT JE ACTIVITEIT GELUIDSOVERLAST OP VOOR BUREN?

- ja => niet toegestaan
- nee/nauwelijks => ga door naar vraag 2 (en zorg ervoor dat het om 22:00 uur stil is)

2. HUUR JE DIT VOOR EEN BESLOTEN BIJEENKOMST OF VOOR IETS WAAR JE BUREN BIJ WILT UITNODIGEN?

- besloten: ga naar vraag 3
- openbaar: ga naar vraag 4

3. WAT VOOR KARAKTER HEEFT DEZE BIJEENKOMST?

- ik organiseer iets voor familie en vrienden => 10 euro?
- ik organiseer iets in het kader van mijn werk => 40 euro?
- ik gebruik dit als een verkooppunt of voor geloof/politieke acties => niet toegestaan

4. WAT VOOR KARAKTER HEEFT DEZE BIJEENKOMST?

- gratis of tegen kostprijs (geen loonkosten) + activiteit wordt voor >50% bezocht door leden => 0 euro
- gratis of tegen kostprijs (geen loonkosten) + activiteit wordt voor <50% bezocht door leden => ga naar vraag 3.
- mijn uren worden (deels) betaald => is geen verenigingsactiviteit, maak er besloten actie van => ga naar vraag 3.
- iedereen mag komen => niet toegestaan

Dit geldt overigens alleen voor de mensen die lid zijn van de vereniging (voor 10 euro per maand). Geniet maar mega van dit ge-wel-di-ge hoekpandje. Het is er niet voor niets.

HS

van de veurzitter

Sinds een week hebben we een pup in huis. Direct ervaar ik de straat intensiever. De pup staat vooral stil; ik dus ook.

De pup wijst mij op elk papiertje, elke mandarijenschil, elke drol. Voormalige bezitters laten ze schijnbaar achteloos op straat achter. Is achteloos in dit verband nu "zorgeloos of onverschillig"? Het uitlaten van een pup stemt filosofisch. Passanten lijken de zoi te negeren. Ook de stokbroden bij de boom die klaar liggen als avondhapje voor de ratten. Zelfs de bierblikjes; de kapotte wijnflessen en de aangevreten hamburgers die het straatbeeld verarmen.

In Amsterdam herkennen ze dit fenomeen en hebben ze een antwoord: Adoptieouders gezocht voor prullenbakken. Onze straat doet het op eigen navolgbare wijze: al drie buurtbewoners gesignaleerd met blauwe prikker en vuilniszak.

KvB

Filmpje bij de kerstboom?

Als je begrijpt wat ik bedoel, kerstfilm van Luuk van der Meer

Voor mij is er geen enkele film zo met de Kerstdagen verbonden als "Zwelgje". Deze enige lange tekenfilm van Marten Toonder uit 1983, die eigenlijk een mooie Bommeltitel heeft, werd in mijn jeugd stevast in december uitgezonden. Het prachtige verhaal gaat over een lief draakje, dat als het getergd wordt vervaarlijk op kan zwellen. Natuurlijk zorgt dit voor stevige opwinding in Rommeldam, de woonplaats van heer Bommel. Met prachtige bijrollen voor dokter Zielknijper en kruidenier Grootgrut. Onvergetelijk is lapzwans Wammes Waggel die een dronken loflied zingt op zijn favoriete drank: "anijs." Eigenlijk wilde ik deze film nog een keer kijken en aan mijn dochttertje laten zien, maar de videotheek had hem niet. In plaats daarvan hebben we "De Aristokatten" gekeken. Dat viel eigenlijk ook niet tegen.

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Een geslaagd Concours in de soep

Wie droomt er nou niet van een wereldreis die niet de soep indraait? Dan was 20 oktober de kans om dat te realiseren, want op die zaterdagmiddag werd voor het eerst het concours de soupe georganiseerd.

Dat dit initiatief veel weg had van een wereldreis, laat zich raden: het ene moment waande je je in Franse sferen met een overheerlijke uiensoep, begeleid door een subtiel en echt Frans muziekje, zo Frans dat je door de oogharen aan het eind van de straat de Eiffeltoren dacht te kunnen ontwaren. Op nog geen 4 meter daarvandaan werd je meegezogen in Russische tinten en voelde je de nabijheid van het Rode Plein, gelukkig nog zonder sneeuw en bittere kou, maar wel met een heerlijke bietensoep.

Even verderop mocht de soep: "met alle restjes van de burens" er ook zijn, dus even een tussenstop dicht bij huis, om daarnaast weer in Zuidoost-Azië te belanden voor een soep met een boodschap, soep die daar onmisbaar is bij het (over)leven. Buiten werd ook nog een eiersoep geserveerd, een soep voor wereldburgers, want eieren vind je overal, en niet alleen tijdens Pasen. Binnen werden ook nog heerlijke soepen geserveerd gebaseerd o.a. op kerrie, bloemkool, paprika, allemaal heerlijk.

En toch moest er een winnaar uitkomen! De vakjury, met echte vakmensen, wees unaniem de eiersoep van Thao als winnaar aan. Omdat Thao er al tussenuit geknepen was, mocht Daan Haket de prijs in ontvangst nemen. Meer dan verdiend, want, zo ging het gerucht, hij had de eieren gekookt!

De publieksprijs ging onder luid gejuich naar de pastinaaksoep van Peter, gelardeerd met een paar andere ingrediënten, zoals een vleugje franse kaas, waarmee dit toch wel een Europese soep genoemd mocht worden, met een Nederlands accent, want wie kent niet pastinaak uit grootmoeders tijd. De prijs voor het de leukste kraam ging naar het "Rode Plein". Je kon Poetin horen kraaien van plezier!

Kortom, een geweldig succes en chapeau voor de initiatiefnemers. Er werden bijna 80 soepmokken verkocht, dus de animo was groot. Dat smaakte naar meer. Er gingen al vele varianten rond voor een volgend concours: curry's, pizza's, tapas? What else??

[Voor foto's](#) en het [publiekswinnaarsrecept](#) zie het [weblog](#) van de straat.

TS

TE KOOP

Parterre met vrij bovenhuis Graaf Florisstraat f 37,500.—. Twee panden Beatrijsstraat f 25,000 en f 26,000 Te betrekken Januari 1921, alle nieuwbouw.

Adres: A. MENHEERE, Beatrijsstraat 52, Telefoon 12281. 84395/1

Te Huur gevraagd:
Te koop: Graaf Floris

Het gaat niet slecht in de Graaf Florisstraat. De verkoopprijzen lijken behoorlijk stabiel. En ook het lijstje met "huizen te koop" wordt niet veel langer. Plus: op internet zijn de appartementen te huur voor 600 tot 1.100 euro/maand.

Heb je nog vrienden die op zoek zijn naar een huis? Doe ze een plezier en wijs ze op de volgende huizen. Want... Wie wil er niet in de Graaf Floris wonen?

Graaf Floris 12 bIII, 100 m2, vraagprijs: €175.000 k.k. (€1.750 per m2)

Graaf Floris 15 aII, 115 m2, vraagprijs: €199.000 k.k. (€1.730 per m2)

Graaf Floris 24 a2, 55m2, vraagprijs: €119.500 k.k. (€2.173 per m2)

Graaf Floris 33 a2, 72 m2, vraagprijs: €142.500 k.k. (€1.979 per m2)

Graaf Floris 66, 181 m2, vraagprijs: €475.000 k.k. (€2.624 per m2)

Graaf Floris 77 b, 125 m2, vraagprijs: €314.000 k.k. (€2.512 per m2)

Graaf Floris 97 b2, 75 m2, vraagprijs: €149.500 k.k. (€1.933 per m2)

Graaf Floris 99 a1, 82 m2, vraagprijs: €179.000 k.k. (€2.183 per m2)

Graaf Floris 100 b, 144 m2, vraagprijs: €292.000 k.k. (€2.027 per m2)

(Bron: www.jaap.nl & www.funda.nl & <http://huizen.trovit.nl>)

Sowieso doet de Graaf Floris het nog erg goed. De prijzen hier zijn stukken stabielere dan in rest van Nederland. Uit een onderzoek in wegwijs.nl blijkt dat iedereen die gekocht heeft na 2003 zich moet instellen op een lagere verkoopprijs. Het is vooral lullig als je hebt gekocht in 2008. Dan moet je jezelf voorbereiden op een verkoopprijs die bijna 20% lager ligt. Dat is flink. Hoop dat je gelukkig bent in je huis. En dat je niet MOET VERKOPEN. Geniet van de Graaf Floris. Ben blij met wat je hebt. HS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Bar hangen in Café De Oude Spreuk

Deze keer bespreek ik voor jullie café de Oude Spreuk. Dit café ligt aan de Vierambachtstraat 3, in het eerste pand aan je rechterhand nadat je de afslag naar de Burgemeester Meinesz bent overgestoken. Vlak bij de GFS, maar wel echt een ander buurtje toch.

De Oude Spreuk is een soort uitbouw van Eetcafé Oranje op het hoekje, dat vorig jaar nog Wat-de-Pot-Schaft heette. Dit eetcafé en De Oude Spreuk werden tot twee jaar geleden samen gepacht door Coby, een lokale horeca ondernemer.

Eén van haar oud werknemers is Leo, toenmalig kok bij Wat-de-Pot-Schaft maar inmiddels barman bij Café Henegouwen aan het begin van de GFS. Van hem hoorde ik even geleden dat Coby plots overleden was, en hem zonder zijn achterstallig salaris had achtergelaten. Dramatisch natuurlijk. De eigenares van café Stappie (Terug), ook een begrip in Middelland, was onlangs ook al doodgebleven.

Tijdens mijn eerste sfeer- en bierproeverij bij de Oude Spreuk vernam ik echter tot mijn grote verbazing dat Coby helemaal niet dood is! "Coby is een hele slimme dame", wist de huidige uitbater, en "hartstikke levend". Ze heeft een soort verdwijntruc uitgevoerd, zo bleek wel, en is ver weg verhuisd, helemaal naar Zuid. Faillissementfraude? Wie zal het zeggen.

Nu wordt het café gerund door Anita, die ook de Kleine Witte heeft, het alcoholistencafé op de Kruiskade tussen Snackbar Has en coffeeshop Bellamy. Dat is alleen overdag open en 's avonds staat zij, of één van haar werknemers, in de Oude Spreuk.

Anita, van oorsprong turks, echte naam Aisu, is al twintig jaar in de Rotterdamse horeca actief en bekijkt de zaken met een nuchtere blik. Na Coby's aftocht is het café dicht geweest en het kost nu weer tijd om een klandizie op te bouwen en de boel rendabel te maken. Ze maakt zich weinig druk om rustige avonden. Het eetcafé dat er vroeger bij hoorde heeft ze niet overgenomen. Dat vond ze te riskant in een straat waar in zo'n beetje elk pand reeds een snackbar huist. Het eetcafé wordt nu door een Turk gerund die, zo doet de naam 'Oranje' vermoeden, vooral mikt op de Nederlanders in de wijk.

Onder Coby's hoede claimde de Oude Spreuk het goedkoopste café van

Nederlands te zijn met bier voor 1,20 en jonge jenever voor 1,40. Die lijn heeft Anita niet doorgezet maar een jonkie (Ketel 1) kost nog steeds maar 1,50 en ze heeft ook een whiskey voor 1,50 maar dat zijn de lokkertjes. Asbakken staan ook hier nog gewoon op tafel, zoals trouwens bij zowat elke kroeg in onze buurt.

Over de klandizie van dit café kan ik na mijn paar bezoeken weinig zeggen. Er lijkt niet veel samenhang tussen te zitten en voornamelijk te bestaan uit toevallige aanloop. Geen duidelijke groepen of culturele verbanden. Wel een paar keer het opdringerige typ alcoholist waargenomen, dat de wens vertoont aan een gesprek deel te nemen maar daar niet meer toe in staat is. Een dronken Surinaamse dame die met haar bierfles als microfoon de andere gasten tot een playbackduet probeert te verlokken. En pro-deo advocaat Henk die met behulp van een klein slootje wodka zijn zaken van zich af probeert te zetten, wat nooit echt lijkt te lukken. Veel meer bijzonders heb ik niet gezien.

Het zou natuurlijk best kunnen dat mijn opmerkzaamheid en geduld met dit café te kort zijn geschoten er allerlei samenzwerende genootschappen rondhangen of dat de gehele Rotterdamse onderwereld vanuit deze tent bestierd wordt. Ik sluit niks uit.

Gastvrouw Anita had een tijdje de eer om de groep ouden van dagen die elke zaterdagmiddag in onze buurt op stap zijn te mogen ontvangen. Maar deze groep hangouderen is weinig honkvast en zit nu weer in de Koperen Toog. De ouwetjes gaan in ieder geval nooit meer naar Harry International nadat ze daar onlangs tijdens een politie-inval allemaal tegen de muur zijn gezet en gefouilleerd op drugsbezit. (Vervolg p.6)

Café De Oude Spreuk
Vierambachtstraat 3
Openingstijden
dagelijks tot 01:00
vr en za tot 02:00

Prijzen

koffie - 1,50; bier - 1,90; wijn-
2,50; sterk - vanaf 1,50

Bieren: Heineken op de tap en op fles

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

LIESEBETH LEVY

Donkere dagen

De donkere dagen voor Kerst, die uitdrukking spookte veel door mijn hoofd de laatste dagen.

Ik herinnerde mij namelijk de oproep, een jaar geleden, om te demonstreren tegen het stoppen van de subsidie voor Ka Fook Mansion, het service centrum in de Graaf Florisstraat.

In 1995 zag het er nog zo rooskleurig uit. In de voormalige huishoudschool werd Ka Fook Manison gevestigd. Ka Fook is de fonetische uitspraak voor Graaf Floris, tegelijk is het de Chinese uitdrukking voor mooi gelukt. Het Engelse Mansion staat voor een cique flat zoals je ze ook in Hongkong hebt. Omdat het de eerste Chinese woongroep in Rotterdam was werd Ka fook Mansion indertijd feestelijk geopend door staatssecretaris Terpstra.

De demonstratie heeft niet kunnen verhinderen dat de subsidie is geschrapt en de volgende ruimtes zijn inmiddels gesloten: de Chinese Operavereniging, lokalen voor huiswerkbegleiding van kinderen, de Chinese ouderenvereniging, de eetzaal voor behoeftige senioren die niet meer zelfstandig kunnen koken en de Chinese bibliotheek. Die bibliotheek liep ik graag binnen. Hoewel ik geen woord Chinees spreek, laat staan lees, vond ik het een inspirerende ruimte. Het was duidelijk dat deze bibliotheek een materiële bewaarplaats was van het collectieve geheugen van de bewoners van Ka Fook Manison. Het is daarom buitengewoon pijnlijk om te zien dat dit voormalige studiecentrum nu het kantoor is geworden van MOB: een organisatie die een breed scala aan diensten beidt op het gebied van wonen, zorg en welzijn en hulpverlening.

Dat is op zich al diep treurig, maar ronduit absurd is dat op nummer 43 een organisatie zetelt, Pluspunt geheten, die zich expertisecentrum noemt voor senioren en participatie. Een voorbeeld van een, volgens de website, 'inspirerend' project van dit expertisecentrum is 'Deel je leven'. Vrijwilligers tekenen aan de hand van fotoboeken de levensverhalen van senioren op die deze vervolgens in vertelkringen uitwisselen.

Ja, het zijn donkere dagen, we verliezen in de straat een Chinese culturele parel en krijgen er een beerput van beleidsporno voor terug.

In de joodse traditie is het geheugen een heilige tempel. De gedachte daar achter is dat mocht alles je worden afgenomen en je tempel verwoest worden, de kennis van traditie en cultuur wordt opgeslagen in individuele geheugens van mensen en doorgegeven van generatie op generatie. Die overdracht gaat gepaard met discussie en debat omdat het hier geen dode letter maar een levend permanent gesprek over heden, verleden en toekomst betreft. In plaats van vertelkring is hier sprake van een keten van generaties. Dat was ook precies wat Ka Fook Mansion zo uniek maakte. Het was geen bejaardentehuis maar letterlijk een trefcentrum voor

verschillende generaties.

Er zijn deze maand meerdere cultuurtempels in Rotterdam verwoest, Ik heb dit jaar daarom bewuster dan andere jaren chanuka gevierd en me met de gedachte getroost dat er altijd genoeg olie zal zijn om opnieuw het licht van de kritische rede te ontsteken.

Bar hangen (vervolg)

Een reden om eens naar de Oude Spreuk te gaan zou het interieur kunnen zijn. Het is een echt bruin café, veel vitrages, houtsnijwerk en koper. Een beetje het midden tussen de Skihut en een sportkantine. Misschien niet direkt iedereen's smaak, maar het valt wel in positieve zin op tussen de kaal uitgevoerde en met TL belichte shoarmatenten die het café omringen. Anita heeft nog wat vooroorlogse foto's van het café en de omgeving op haar iPad. Best interessant om te zien hoe het er vroeger uitzag.

Het café heeft een lange schuine bar die een heel stuk doorloopt in een hoek die vanaf de straat niet te zien is. Daar hangt een hele grote TV, volgens Anita de allergrootste van Rotterdam. Hij is echt heel groot, met als nadeel trouwens dat er altijd wel iemand in beeld zit. Anita is er heel fier op, en op de lage prijs waarvoor ze hem heeft aangeschaft.

Laatste pluspuntje van de Oude Spreuk is dat het comfortabel dicht bij een pinautomaat ligt, altijd handig voor een kroeg waar je alleen met cash kan betalen.

PR

De Bisschop Klaasstraat

Toen ik 8 jaar geleden in onze straat kwam wonen wist ik het gelijk. Dit is een echte Klaasstraat. "Als er ergens nog kans is om deze zeldzame wintergast te spotten, dan is het wel hier", bedacht ik me. Dit vooruitzicht maakte het wonen in de Graaf Florisstraat voor mij extra spannend. Zou het me lukken om voor het eerst van mijn leven de echte Klaas te zien? Sindsdien werd ik elk najaar bijzonder nerveus. De periode dat hij mogelijkwijs in ons land te gast is, is maar kort dus ik moest alert zijn. De literatuur vermeldt dat hij nooit eerder dan half november is waargenomen en meestal begin december weer verdwenen is. Feitelijk is hij dus een doortrekgast en de laatste jaren mogen we daar gerust het woord sporadisch aan toevoegen. Het gaat immers niet goed met de Klaasstand in ons land.

Vroeger was dat wel anders. In de periode dat hij hier te gast was werd hij elke dag overal in het land meerdere malen waargenomen.

In 1382, 1423, 1624 en 1783 werd hij nog volop op 6 december gespot. In 1892 en 1911 zelfs nog op 7 december, maar dat waren uitzonderingen. Ondanks dat niet van alle jaren even betrouwbare metingen beschikbaar zijn wordt 5 december doorgaans als de uiterste dag van zijn verblijf beschouwd.

Een ander mysterie waar al eeuwenlang gewag van wordt gemaakt is die van de Meervoudige

Klazenverschijning. De overlevering vertelt ons dat er altijd maar één Klaas is geweest. Desondanks staan de boeken vol van meldingen van gelijktijdige Klaaswaarnemingen op verschillende locaties. Dit fenomeen valt niet eenvoudig te verklaren uit het bestaan van een zogenaamd Nepklazennetwerk. Ten eerste weten we vrijwel zeker dat zoiets in vroegere tijden niet heeft bestaan, op nabootsing stonden hoge straffen, en ten tweede is er nog nooit een Nepklaas waargenomen die galoppeerde over de daken. Dit was enkel voorbehouden aan de echte Klaas. Gelijk het schip De Vliegende Hollander, dat bij storm en ontij op meerdere plekken tegelijk op de wereldzeeën verscheen voor de ogen van onthutste zeelieden, verscheen De Galopperende Klaas 's nachts bij wind, regen of maneschijn tegelijk over verschillende daken verspreid over het land.

In vroegere tijden werd dit mysterie gewoon geaccepteerd als iets bovenmenselijks. Men was er van doordrongen dat de mens een nietig wezen was, dat niet alles kon begrijpen. Heden ten dagen is men niet meer zo bescheiden. Wat niet begrepen wordt, wordt niet meer zomaar geaccepteerd. Dit heeft er toe geleid dat velen het bestaan van Klaas in twijfel zijn gaan trekken. Toeval of niet viel dit precies in de tijd dat Klaas minder en minder gespot werd. Wat men niet wil zien ziet men niet, zou je kunnen denken, maar voor velen was dit juist een teken dat ze gelijk hadden. De leemte die hun ongeloof met zich meebracht meenden ze zelf wel op te kunnen opvullen met Nep- (of hulp)klazen en een opgeschroefde commercie. In hun ijdelheid dacht men zo maar schoorstenen te kunnen slopen, zelfs huizen te bouwen zonder schoorstenen en dubbele beglazing in de ramen te stoppen zonder dat dit consequenties zou hebben voor het Klaasfeest. Er werd op den duur zelfs niet meer uitgekeken naar de echte Klaas.

Er is echter een kentering op komst. Het grote publiek raakt er langzaam aan van doordrongen dat een mysterie wel degelijk mogelijk is. In populaire televisie programma's wordt uitgelegd wat geleerden al enige tijd weten, namelijk dat in de kwantummechanica het verschijnsel zich voordoet, dat één afzonderlijk deeltje tegelijk op twee plaatsen wordt waargenomen. De ontwikkelingen gaan nu snel en er wordt zelfs al gedacht dat het fenomeen om op twee plaatsen tegelijk te zijn (of anders gezegd sneller dan het licht te reizen) binnen ons bereik ligt. Klaas-ologen kijken hier geenszins van op. Klaas doet immers al eeuwen aan teleportatie en waarschijnlijk gebruikt hij schoorstenen en kachels als teleportal. Zeven jaar nu wacht ik tevergeefs drie weken achtereen op een glimp van De Galopperende Klaas. (vervolg op p. 7)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

(Vervolg Bisschop Klaas) Zoals gezegd voldoet de Graaf Florisstraat behoorlijk goed aan de natuurlijke biotoop van Klaas. In tegenstelling tot zijn verre neef Claus (ofwel Santa) die een landelijke beboste omgeving met hier en daar een huis (suburb) prefereert, gedijt Klaas het beste in een stedelijke omgeving van oude vooroorlogse huizen met veel variatie liefst tegen elkaar aan gebouwd en natuurlijk veel nog werkende schoorstenen. Belangrijk ook is enkel glas in de ramen zodat het kindergezang goed hoorbaar is buiten.

De nacht van 29 op 30 november leek geschikt. Het was koud, maar niet te erg, er stond een lichte bries en wolken schoven af en aan voor een volle maan. De lokroep is belangrijk, daarom had ik, bij gebrek aan voldoende kinderstemmen, muziek opgezet van een kinderkoor.

Denkend aan mijn burens had ik de muziek niet te hard gezet maar wel het raam opengedaan zodat het buiten duidelijk te horen was. In een deken gewikkeld wachtte ik zittend bij het open raam nu geduldig af. Het was rustgevend. De ijle kinderstemmen zweefden door de straat en over de daken. Maar de nacht duurde lang en ik werd slaperig. Ondanks mijn verzet tegen de slaap, dommelde ik telkens weg. Toen ik voor de vierde of vijfde keer wakker schrok, gaf ik het op. Net als voorgaande jaren werd het weer niks, ik kon beter naar bed gaan. Stijf geworden van uren achtereen in dezelfde positie zitten, stond ik moeizaam op om het raam te sluiten. Met de handvatten van de twee in elkaar vallende ramen in mijn hand zag in mijn ooghoeken iets vluchtig bewegen. Ik keek op en verstijfde opnieuw, maar dit keer om wat ik zag. Het was niet te geloven. Daar was hij.

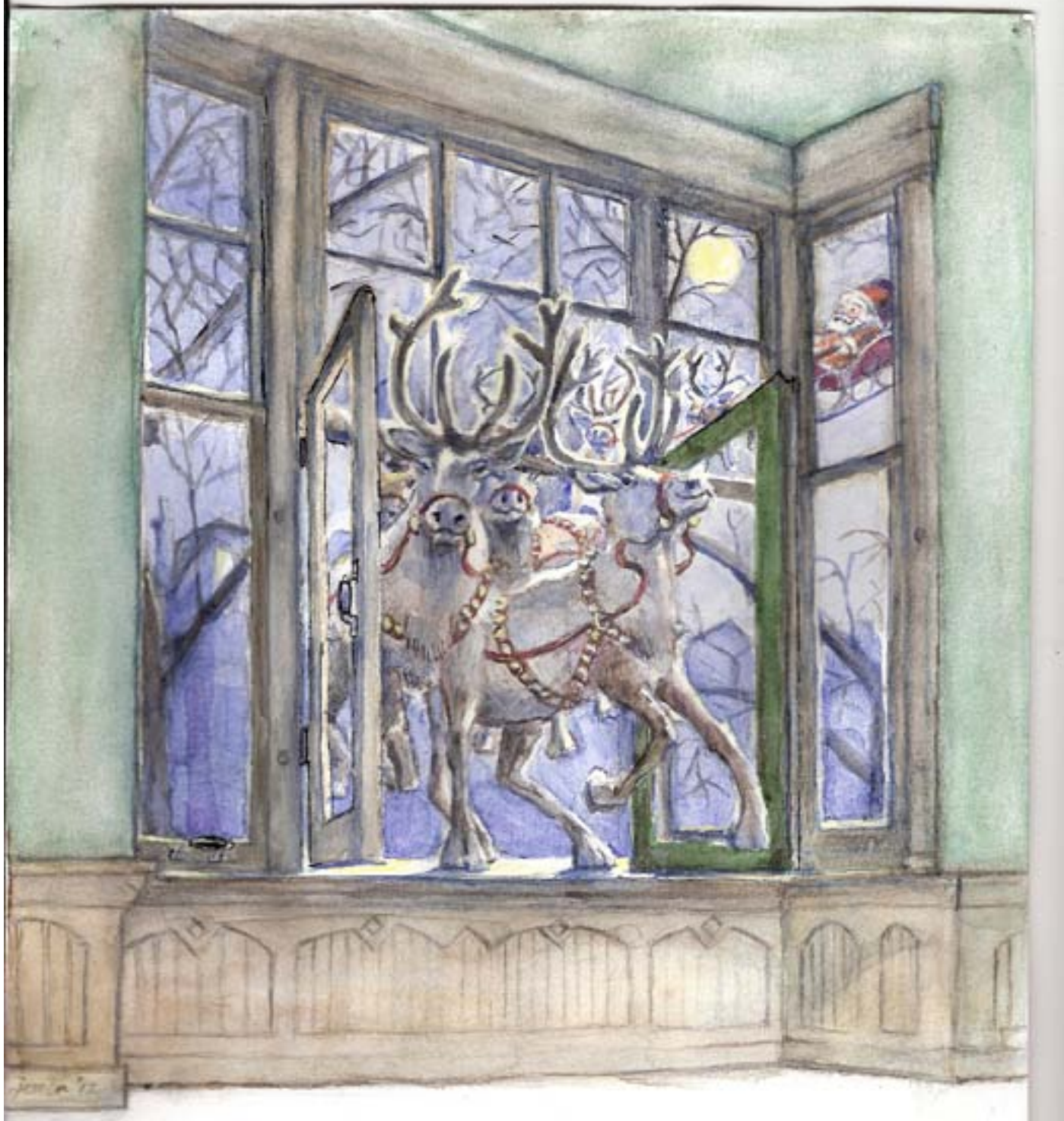

Over de daken aan de overkant van de straat galoppeerde Klaas op zijn paard. Ik was meteen klaar wakker. Ik weet niet meer hoelang hij zichtbaar was, misschien in werkelijkheid maar een fractie van een seconde, maar in mijn beleving leek het wel een half uur. Heel duidelijk kon ik zijn mijter, profiel en baard onderscheiden. Ik zag hem wat dieper voorover buigen alsof hij zijn paard iets wilde influisteren. Na een harde afzet verdwenen paard en ruiter plotseling. Heel lang heb ik naar die plek in de wolken staan kijken, maar Klaas keerde niet terug. Een diepe emotie maakte zich van mij meester toen ik besepte wat ik gezien had. Jaren had ik op dit moment gewacht en eindelijk was het me dan toch gelukt. Mijn doorzettingsvermogen was beloond. Ik voelde tranen in mijn ogen wellen. Ik wilde schreeuwen door de straat dat ik De Galopperende Klaas gezien had, iedereen moest het weten. Maar gelukkig besepte ik nog net op tijd dat dat geen zin had. Niemand zou me geloven. Wie wist nu nog wat De Galopperende Klaas was? Zo stond ik daar een

hele poos vervuld en bedroefd tegelijk tot ik uiteindelijk besloot om mijn tanden maar te gaan poetsen. Instinctief liep ik daarom met de tandenborstel in mijn mond terug naar het raam. Ik kon het niet nalaten om het raam nog eenmaal te openen alsof ik het wonder van zo even alsnog de kamer in kon laten stromen. Een nachtbriesje verkoelde mijn gezicht. De straat zag er schitterend uit in het maanlicht. Het tweeslachtige gevoel van eerder die nacht was weggeëbd en had plaats gemaakt voor een voldaan gevoel. “Deze nacht is de straat niet van Graaf Floris maar van Bisschop Klaas”, mijmerde ik, “mijn Bisschop Klaas”. Ik staarde naar het patroon van de kale takken van de bomen en de schaduwen die ze maakten op de straat en de huizen. In de verte klonk er zacht muziek. Of toch niet? “Dat kan toch niet, de muziek had ik toch al afgezet?” Daar hoorde ik het weer. Zacht gerinkel van belletjes. Ik keek omhoog en mijn mond opende zich van verbazing. Ver weg als was het in een andere wereld viel mijn tandenborstel op straat. (vervolg op p.8)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Soms wacht je jarenlang op niets en dan komt alles tegelijkertijd in één nacht.

Klaas kan ik begrijpen maar wat deze verre neef hier doet was me een raadsel.

Ik houd het toch maar op de klimaatverandering.

JvdB

Einde

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

KIDS IN THE STREET

AMI EN ELEM

Opgetogen doen ze de deur open, een interview voor de straatkrant, de Telegraaf Floris, dat maak je niet elke dag mee. Maar de jongedames, van vijf, Ami en zeven jaar, Elem, draaien hun hand er niet voor om. Onbevangen beantwoorden ze de indringende vragen over wat hen bezighoudt en wat ze denken over de straat. "De Montessorischool aan de Essenburgsingel", antwoorden ze in koor op de vraag welke school ze zitten, in groep 2 en groep 4. Wat ze leuk aan de school vinden? Sneeuwpoppen maken (het had net gesneeuwd) in de winter en 's zomers mochten we een keer allemaal een badje meenemen, het hele schoolplein was een "groot klein" bad. En wordt er nog wat geleerd? Nou, Ami staat nog aan het begin en is vooral aan het spelen, waar ze al behoorlijk goed in is, zo schat de interviewer in, maar Elem krijgt al belangstelling voor het serieuzere werk, zij vindt de rekenkaart best leuk. Goed bezig Elem, want, dat weet je nog niet, de mensen die kunnen rekenen worden steeds schaarser, dus, denk aan je toekomst!

De straat vinden ze heel leuk, niet in de laatste plaats omdat er zoveel vriendinnen en vriendjes wonen, die trouwens bijna allemaal ook op de montessorischool zitten. Maar er zijn nog wel wensen: wat speelwerktuigen, dat zou fijn zijn en gelukkig zijn de wortels van de bomen, waar ze last van hebben bij het stappen aan hun kant van de straat verdwenen. Eigenlijk gewoon een speelparadijs, dat zou er moeten komen, het liefst voor de deur. En dan geen auto's meer door de straat, want dan kunnen we tenminste zelf oversteken! En, oh ja, palmbomen en heel veel bloemen, dat maakt het een stuk gezelliger. Welk huis ze het mooist vinden? Het Blauwe Huis roepen ze in koor! Waar die pruiken gemaakt worden! Tot slot worden nog wensen over een huisdier op tafel gelegd...een poes, een hondje... maar ja, allergie speelt op en dat is nou ook weer niet fijn. Als er ook een konijn ter sprake komt, maakt papa Hayo een grapje, iets over eten, maar hij wordt onmiddellijk streng tot de orde geroepen door de dames, dat laten ze niet gebeuren, zelfs niet als grapje.

Wie zal ik volgende keer interviewen? Na enig onderling beraad komt Lotte van der Helm eruit, dus Lotte, je weet het, ik kom er aan voor het volgende nummer.

Dank jullie wel, jongedames, voor dit interview, jullie gaan het helemaal maken, zoveel is de interviewer wel duidelijk geworden.

TS

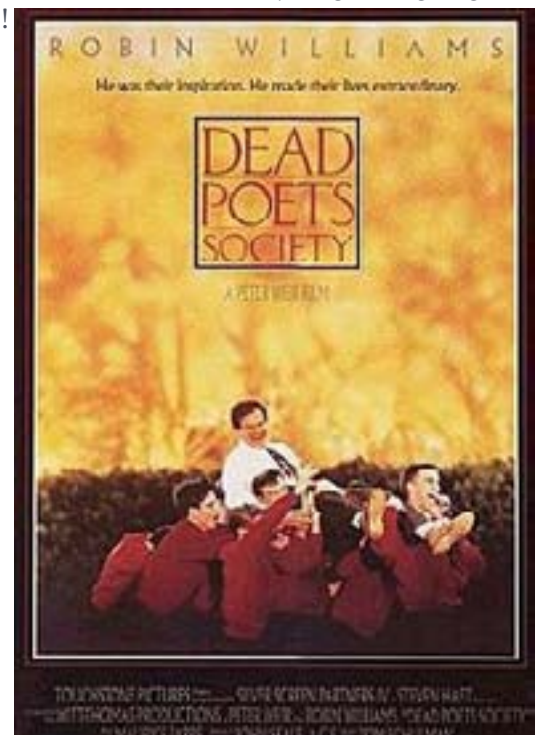

Filmpje bij de kerstboom?

Dead Poets Society, kerstfilm van Harold Smits

Ik kan er niets aan doen, maar ook ik wordt ietwat sentimenteel aan het einde van elk jaar. Niet wegwijnen in Charles Dickens of bij Careless Whisper van Wham, maar terugdenken over het afgelopen jaar en vooruitkijken. Het einde van elk jaar gaat het bij mij over mijn passie (Waar doe ik het voor? Wat motiveert mij?). De film Dead Poets Society met Robin Williams uit 1989 gaat daar ook over. De eerste keer dat ik deze film zag, zat ik met tranen in mijn ogen toen ik zag dat een van de studenten in de film besloot om echt te gaan voor zijn eigen passie en niet voor het "gebaande pad". Deze film sterkt mij daarom ook elke keer opnieuw als ik hem zie om mijn eigen weg te gaan. Get A Life !!!

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

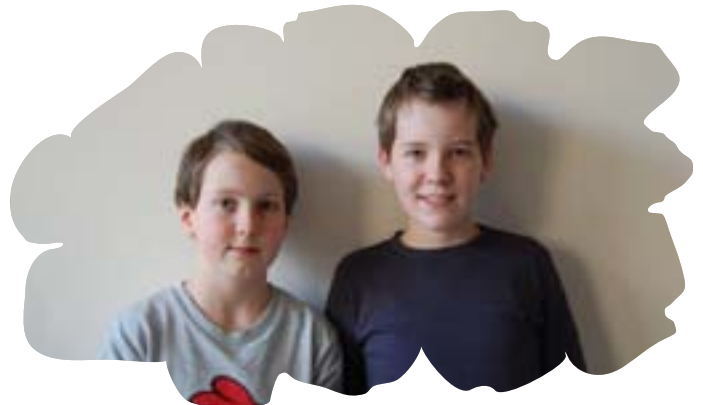
KIDS IN THE STREET

GIJS EN JOB

Twee zelfverzekerde boys, Job en Gijs, doen open. Hoe oud ze zijn? Lekker belangrijk, zie je ze denken, maarre...11 en 13. Mooie leeftijden toch, maar niks bijzonders. Wat wel bijzonder blijkt...ze zijn allebei op 31 augustus jarig, is dat wat. Ze kijken er tevreden bij, dus, nee, ze zitten er helemaal niet mee, prima zo, lekker makkelijk, kan ik mijn broertjes verjaardag in ieder geval niet vergeten, zie je ze allebei denken...Job zit nog net op de basisschool en wel op, verrassing..., de Montessorischool. Volgend jaar gaat het "grote" werk beginnen, net als broer Gijs, die op het Montessori Lyceum zit, in groep 1. Op school hebben ze het allebei prima naar hun zin, dat is wel duidelijk. Wat ze aan de straat leuk vinden...? Nou, heel veel vriendelijke mensen en ook niet te vergeten, veel vriendjes en vriendinnetjes, allemaal van school, dat maakt het extra leuk. Over de vraag, wat het mooiste huis in de straat is, hoeven ze niet lang te denken... "ons eigen huis, dat is het mooist", en, dat moet de interviewer toegeven, het mag er zijn. Wat er beter kan in de straat..? Nou, wat denk je van een honden poepplaats? Zou niet gek zijn. En meer fietsbeugels of fietsrekken, om je fiets goed neer te kunnen zetten, wat dacht je daarvan? En flitspalen, zodat mensen die door de straat scheuren een keer gepakt worden. Job voelt ook wat voor hogere stootranden bij de parkeerplekken, zodat je bal niet zo snel de weg oprolt....maar of dat er ooit van gaat komen. En het Henegouwerplein, daar gaan we ook vaak naartoe, daar kunnen wel alle sporten doen die we willen ...behalve zwemmen, denkt de interviewer heimelijk, moet je toch bij Oostervant zijn, maar ja, is ook om de hoek, ideaal. Achteloos biedt Gijs mij ondertussen een kauwgum aan en als ik het probeer aan te pakken, krijg ik een stroomstoot van net geen 220 volt.. Mijn haren stonden recht overeind en een lol dat ze hadden! Gelukkig kwam lego op tafel, en werd ik geconfronteerd met de reuzenspin uit "In de ban van de Ring", my precious, zoals Gijs moeiteloos Gollem, pain in the ass voor de hobbit Frodo, imiteerde. Ja jongens, jullie gaan het maken, dat is wel duidelijk!

Op de vraag wie ik volgende keer zal interviewen noemen ze, na ampel beraad, Jelle en Joshua van 29B, dat ze het weten. Boys, dank voor dit interview, ondanks de stroomstoot!

TS

Filmpje bij de kerstboom?

De Marathon, kerstfilm van Tony Steenbreker

Wat verwacht je nou van een film met de titel "Marathon", als je zelf een fervent loper bent geweest en meerdere marathons hebt gelopen, ook die van en in Rotterdam? Dat kan toch echt niet veel mensen boeien, denk je dan, behalve de echte loopfanaten. Wel of niet gaan naar de bioscoop, dat was het dilemma, want, tsja, wie zou me dan wat kunnen wijsmaken over de marathon. Zal wel romantisch gemaakt zijn, of wie weet een beetje thrillerachtig, kortom, weinig verwachting dus. Maar het gaat tenslotte ook over Rotterdam, bedacht ik en wie weet zou ik nog paar mooie beelden zien, van de Coolsingel, van de Zwaan, van al die mensen, dus....toch maar gaan!

Mensen nog an toe, wat had ik me vergist: de film gaat, over een garagebedrijfje, dat op omvallen staat. Om die rampspoed te keren, nemen de medewerkers een, gezien hun lichamelijke conditie, erg moedig besluit: ze lopen gezamenlijk de marathon. Als ze gezamenlijk de finish halen, zijn ze dankzij hun sponsor uit de zorgen. Maar anders zijn ze alles kwijt.

Spannend? Romantisch? Nee, meer dan dat! Er ontspint zich een verhaal vol vette, echt Rotterdamse dialogen, met een keur aan fantastische acteurs en actrices, een verhaal met een lach en een traan, die boeit van begin tot eind, over kameraadschap, doorzettingsvermogen, verdriet en vreugde.

Het is lang geleden dat ik zoveel heb horen lachen in een bioscoopzaal, ook traantjes heb zien wegpinken en als klap op de vuurpijl...iedereen begon te applaudisseren aan het einde van de film. Wanneer maak je dat nog mee! Kortom, een must voor iedereen, Rotterdammer of niet!

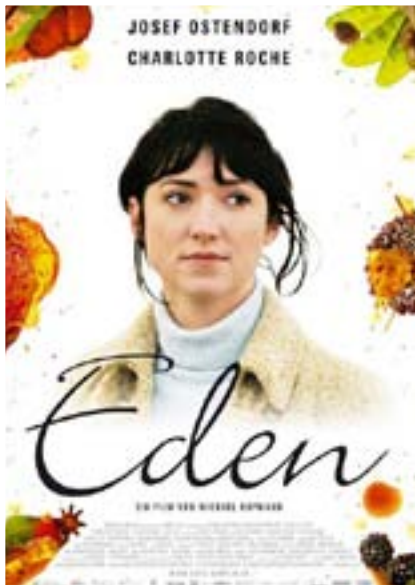
Marathon speelt op 12 april in het pandje! Reserveer nu!

FILMLADDER 2013

Wat voor films gaat de Filmclub Floriscoop vertonen in 2013?

Na weer een aantal heerlijke eetfilms (zoals *Affaire de Gout*) en een Zomergasten met een Gouden Plaat voor Marko en Miranda, ligt de nadruk dit voorjaar weer vooral

op eetfilms waarin je kunt proeven van de dingen die je op dat moment gaat zien in de film. Dat concept is het meest populair, zowel bij de filmclub als bij de mensen hier in de straat.

Op de agenda staat nu:

vrijdag 25 januari
19:00 uur – eetfilm
Eden

vrijdag 12 april
19:00 uur –

Marathon (running outfit, rondje rennen, film kijken, eten)

Voor februari en maart weten we het nog niet. Het team van Floriscoop is daarvoor meerdere films aan het bekijken of zij zich echt lenen voor een heerlijk eet/filmavondje. Zoals: *The Chef* of *South Polar* (met sushi), *Big Blue* (met onderwaterbeelden)

en een Zomergastenavond rond Carnaval.

Hou je mail in de gaten. En – wil je zeker zijn van een plekje op de gastenlijst – reserveer dan meteen een plekje. Kosten voor een film met snack only: 4 euro pp. Film met volledige maaltijd: 10 euro pp.

PS: Wist je dat er uit Floriscoop een heus bedrijfje is voortgekomen? Harold en Wies zijn dit najaar begonnen met *Cinema Culinair*. zie: www.cinamaculinair.nl Stoer he!

HS

Hoekje a-politiek

Vandaag was het koud. Tussen de regen- en hagelbuien door liepen mensen diep in hun kraag weggestopt van winkel naar winkel. Tijdens zo'n gure decemberdag lijkt het klimaatprobleem ver weg. Het is alweer 15 jaar geleden dat in Kyoto het klimaatverdrag werd afgesloten. Destijds een onverwacht succes. Nu wordt er in Doha (Qatar) opnieuw gesproken over de klimaatproblematiek. Dit keer wordt een fiasco verwacht.

Hoe komt het toch dat zo'n belangrijk onderwerp zijn politieke urgentie verliest, terwijl het probleem alleen maar in ernst toeneemt. Uiteindelijk is het publieke opinie die de politieke agenda bepaalt. Je ziet ook in onze Nederlandse politiek dat onderwerpen verschuiven aan de hand van de publieke opinie en actualiteiten. Zo is bijvoorbeeld het onderwerp integratie razendsnel geduikeld in de politieke top tien toen de financiële crisis zich aandiende.

Aan de ene kant is dit erg begrijpelijk. Een volksvertegenwoordiger moet toch zijn achterban vertegenwoordigen en zijn wensen en belangen kunnen vertalen naar de politieke praktijk. Aan de andere kant is het ook beschamend, want je wil toch dat de politiek ook voor onderwerpen op lange termijn nadenkt en oplossingen biedt. Niet alleen de waan van de dag moet de politieke agenda bepalen.

Politici hebben principes en idealen. Misschien niet altijd erg uitgesproken, maar ze hebben niet voor niets gekozen voor een bepaalde stroming. Of het nu links of recht of conservatief of progressief is. Een politieke overtuiging brengt ook verplichtingen met zich mee die keuzes vergen die verder reiken dan het hier en nu.

Ben ik te idealistisch? Misschien, maar ik hoop wel dat idealen een grote rol blijven spelen voor die mensen die onze toekomst bepalen. Ook bij het complexe klimaatprobleem.

JvW

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Van ouds in de Graaf Florisstraat

In het kader van onze nostalgische rubriek een gesprek met Hennie van Bokhoven.

Als je het huis van Hennie en haar man Brino binnengaat is het alsof je een stap terug doet in de tijd. De woning ademt een sfeer van tijdloos antiek en hoewel niet eens met zekerheid vast te stellen is of de meubels wel aan dat criterium voldoen geven ze toch de indruk er al eeuwen te staan. Wat nog eens gecomplementeerd wordt door de boenwasgeur waarmee de houten kasten zojuist zijn behandeld. Behalve de computer in de voorkamer is er niks hedendaags te ontdekken. Voor de ramen met enkel glas hangen vitrages en gordijnen en voor de schoorsteen staat een kachel. De gang hangt vol met schilderijtjes en ingelijste prenten van Rotterdam zoals het eens was (voor de oorlog) met steeds de Laurenskerk als middelpunt. Het is duidelijk dat Hennie en haar man van traditie houden en zuinig zijn op wat ze hebben. In de achterkamer met uitzicht op de tuin aan de bolpotige tafel met pluche kleed, waarop de theekopjes met theepot onder de theemuts al klaar staan, vindt ons gesprek plaats.

Hennie is in 1947 in de Graaf Florisstraat geboren. In 1954 verhuisde ze naar de Heemraadssingel en vanaf 1969 is ze weer woonachtig in de straat op nr.108A, tegenover haar voormalig ouderlijk huis. Haar kinderen zijn hier opgegroeid en inmiddels al weer lang het huis uit. Vanaf 1938 woonden haar ouders met haar opa en oma op nummer 97B. Opa en oma op de 2e verdieping en het gezin Van Bokhoven op de 11/2 verdieping erboven.

“Toen ik een paar jaar geleden weer eens in dat huis was viel me op hoe groot de bomen in onze straat geworden zijn. Ik moest vanaf het balkon omhoog kijken om het bladerdek te zien.

Als klein meisje kon ik vanaf het balkon gewoon over de bomen heen kijken.”

“Bakker en melkboer kwamen niet aan de deur. De levensmiddelen waren gewoon in de straat te verkrijgen. In het huidige h o e k p a n d j e nr 88 zat de groentewinkel

van Geluk en op de hoek er tegenover (nr. 86) zat een zuivelhandel. Op nr. 95 zat ook een zuivelhandel en op de hoek van de Beatrijsstraat en Graaf Florisstraat een drogisterij. Naast de drogisterij in de Beatrijsstraat was een fietsenstalling en ook in de Witte van Haemstedestraat, naast het pand waar Ben zijn bloemen stalde, zat er een. Daar werd veel gebruik van gemaakt. Niet alleen fietsen maar ook kinderwagens werden er gestald. Een van die stallingen werd gerund door twee mannen waar ik als kind verschrikkelijk bang voor was. De een had een scheef oog en keek je loensend aan en de ander was een en al chagrijn.”

Hennie is erg aangedaan door wat de joodse medemens in de oorlog is overkomen. Ze heeft het memoriamboek van Guus Luijters aangeschaft, dat gaat over de weggevoerde joodse mensen in Nederland. Er staan ook foto's van mensen in die uit onze straat zijn weggevoerd.

“Er woonden veel joodse mensen in onze straat. Ik heb de oorlog niet zelf meegemaakt, maar ik ben de zesde uit het gezin, mijn oudere zussen waren er al. Na de nacht dat aan deze kant van de straat een joods gezin was weggevoerd stond de voordeur nog gewoon open. Mijn zussen zijn daar toen naar binnen gegaan, ze speelden vaak met de kinderen die daar woonden. Ze hebben toen wat speelgoed meegenomen. Het was erg mooi speelgoed, veel mooier dan wat zij hadden. Mijn moeder was erg door ontdaan en gebood hen het speelgoed weer terug te brengen. Voor mijn zussen was het allemaal erg onbegrijpelijk. Hoe konden hun vriendinnen nu vertrekken met achterlaten van al dat mooie speelgoed.”

Hennie weet niet goed welk huis het geweest is. Het was niet 110A of 106A, het lag een beetje schuin tegenover nr. 97. Het boek van Guus Luijters ligt open bij een fotootje van Mirjam Bosman. Nadat ondergetekende thuis nog even het [artikel joodse bewoners in de Graaf Florisstraat](#) geraadpleegd heeft, kan geconcludeerd worden dat Hennie de juiste foto gekozen heeft. (vervolg op p. 14)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

MOB: Voorheen Wah Fook Wui

Nieuw in de straat: tot voor kort was op nr 45 het Chinees trefcentrum gehuisvest, u weet wel, met dat grote gele bord aan de gevel, wat sommigen fraai vonden, maar anderen een doorn in het oog was. Nu zit er het MOB, en uw verslaggever ging op onderzoek uit, waar dat MOB voor staat. Na een uiterst vriendelijke ontvangst werd duidelijk dat het MOB ook iets kan betekenen voor onze straat, zoals te lezen valt uit hun missie en doelstelling:

MOB is een organisatie die een breed scala aan diensten biedt op het gebied van wonen, zorg, welzijn en hulpverlening. Of het nu gaat om wonen, zorg, welzijn of hulp, MOB biedt altijd "Meer dan zorg alleen..."

Waarom MOB?

Met aandacht voor de persoonlijke situatie, interesses en culturele achtergrond, luisteren én handelen wij naar de wensen en behoeften van onze cliënten. Van ons kunnen cliënten aangepaste zorg thuis verwachten of een geschikte woonruimte in één van onze woon-service voorzieningen. Wij geven cliënten daarnaast voorlichting over onderwerpen die zij belangrijk vinden

en organiseren dagactiviteiten en cursussen op gebied van opvoeding, zorg en gezondheid. Ook bieden wij psychiatrische behandeling met (intensieve) begeleiding en ondersteuning door maatschappelijk werkers. Ons doel en ons plezier bij al onze activiteiten is om onze cliënten zo lang en zo goed mogelijk te laten deelnemen aan de samenleving.

[\(Lees verder op de website\)](#)

(Vervolg Van Ouds in de Graaf Floris) De familie Bosman woonde op nr. 100A en was de enige joodse familie aan die kant van de straat met jonge kinderen. Mirjam was negen, Arnold acht en Jehoedith vijf jaar oud toen ze weggevoerd werden. Vader Bosman heeft als enige van het gezin de oorlog (Bergen Belsen) overleefd maar is kort na zijn terugkeer in Rotterdam (1945) aan uitputting overleden.

"Mijn vader had onderduikers in de oorlog. Die zaten in zijn grossierderij (Gebr. Van Bokhoven) in de Aleidisstraat. Mijn moeder bracht hun eten, maar dit moest natuurlijk niet opvallen. Zo werden bijvoorbeeld pannenkoeken opgerold en rechtop in een paraplu gedaan. Met de paraplu aan de arm werd zo het eten over straat vervoerd."

"Hoewel er in mijn jeugd nauwelijks verkeer was, was het in de jaren 70 erg druk in de straat. Er was erg veel doorgaand verkeer en er ging ook een bus doorheen. De stoepen waren wel breder want die parkeerhavens waren er nog niet. Uiteindelijk is er door de straat actie gevoerd tegen het doorgaande verkeer. Mw. Lelie of Lelieveld had dat op touw gezet. Zij was juriste en wist precies de wegen te bewandelen om dat voor elkaar te krijgen. Eind jaren 70 is de doorgang vanaf de Heemraadssingel toen afgesloten.

Er waren in die tijd ook veel gezinnen met kinderen en er was onderling veel contact. Mijn zus woonde met haar gezin toen naast mij. Via vriendjes van de kinderen kwam je met veel mensen in aanraking.

De straat heeft daarna wel een mindere tijd doorgemaakt. Gezinnen vertrokken, die gingen niet meer op een etage zitten. Er waren ook slechte panden. Op nr 114 zat een gastarbeiderspension. Daar was veel uitbuiting. Ook het hotel op nr. 97B (Hennies oude huis) en nr. 99B was erg louche."

"De straat is nu gelukkig weer een stuk beter. Er zijn weer gezinnen met kinderen komen wonen en er zijn veel onderlinge contacten door het buurtpandje. Ik doe daar zelf niet meer zo aan mee. Ik ben liever op mezelf."

Dat de Graaf Florisstraat er weer bovenop gekomen is, is volgens Hennie te danken aan het feit dat het van oudsher een standsstraat is met veel koopwoningen. Ze zou hier nooit weg willen. "Ik hoop hier te zijner tijd uitgedragen te worden". We eindigen het gesprek met een jeugdherinnering.

"Op een ochtend ging ik als klein meisje op mijn step van huis. Over de zonovergoten stoep reed ik de bocht om de schaduw in van de huizen aan de Heemraadssingel. Ik stepte de hele singel af. Er waren verschillende dienstmeisjes die de buitenboel voor de huizen aan het schoon schrobben waren. De lucht van het sop met natte steen was erg sterk. Bij de Beukelsdijk stepte ik tot aan het begin van de Graaf Florisstraat. Toen ik de straat weer inkwam dacht ik: 'Wat ben ik ver. Nu moet ik nog helemaal naar huis.'"

JvdB

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 7 - editie 4 - winter 2012 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Redactie

Graaf Florisstraat 73a
krant@graafflorisstraat.nl

De redactie van deze TeleGraafFloris bestaat uit: Luuk van der Meer (hoofddredacteur), Jeroen van der Beek, Harold Smits en Tony Steenbreker.

Verder werkten aan dit nummer mee: Karin van Barneveld, Petra Holland, Liesbeth Levy, John van Wijgerden, Peter Reitsma en Ghislaine van de Kamp. Aquarels van Jeroen van der Beek

De TeleGraafFloris, dé krant van de Graaf Florisstraat, komt vier keer per jaar uit: aan het begin van elk jaargetijde. De TeleGraafFloris is voor, van en door alle bewoners van de Graaf Florisstraat. Nieuws, vragen en reacties zijn dus welkom. Mail je bijdrage naar bovenstaand adres. Zet de tekst in het e-mailbericht en stuur eventuele foto's apart mee, met een begrijpelijke naam.

Verspreiding

Niet elke bewoner krijgt de de TeleGraafFloris. Alleen bewoners die lid zijn van de vereniging Ter Bevordering of die actief hebben aangegeven deze nieuwsbrief te willen ontvangen, krijgen de TeleGraafFloris elk kwartaal bezorgd. Stuur ons een e-mail als je de nieuwsbrief in kleur in je mailbox wilt ontvangen (bcc verstuurd).

Persoonsgegevens

De (e-mail)adressen van de bewoners zullen niet worden gebruikt voor commerciële initiatieven.

VERENIGING TER BEVORDERING

Mailinglists

Tientjesleden van de vereniging Ter Bevordering ontvangen elke maand een overzicht van de activiteiten die worden georganiseerd in het hoekpand op nummer 88a. Wil je meer?

Laat je dan op de mailinglijst zetten die past bij jouw interesses. Er zijn twee specifieke mailinglists waar je jouw naam op kunt laten zetten. Je ontvangt dan gerichte en uitgebreide uitnodigingen voor de activiteiten die jij interessant vindt. Je kunt jezelf aanmelden bij:

etenbijfloris@live.nl

Je krijgt dan te horen of en wanneer er gekookt wordt. Ook kun je jezelf hier natuurlijk aanmelden als kok.

floriscoop@graafflorisstraat.nl

Dan krijg je elke maand een uitgebreide mail over de film van de maand. Elke maand een bijzondere film. Altijd met iets lekkers erbij, soms met een passend diner. Vol is vol, dus wacht niet te lang met aanmelden. Kosten: 4 euro pp (film met knabbeltje) + 10 euro pp (film met diner). Drinkje moet je zelf meenemen. Exclusief voor leden van de vereniging Ter Bevordering en hun introducés.

Daarnaast kun je als lid het hoekpand van Floris afhuren voor geluidsarme besloten bijeenkomsten, als vergaderingen of dineetjes. Stuur daarvoor een mail naar gies@moedersmooiste.nl

Je wordt van harte uitgenodigd om mee te denken en te doen. Voor vragen en opmerkingen direct aan het bestuur van de vereniging kun je mailen naar vereniging@graafflorisstraat.nl